

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

17 maart 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, VORMING, WETENSCHAP EN INNOVATIE

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het arrest van 23 februari 2005 van het Arbitragehof betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs

Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de opleiding voor polyvalent verzorgenden

Vraag om uitleg van mevrouw Marie-Rose Morel tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de opleiding van islamleerkrachten

Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie

Donderdag 17 maart 2005

Voorzitter: mevrouw Monica Van Kerrebroeck

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.19 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Frank Vandebroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het arrest van 23 februari 2005 van het Arbitragehof betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Dijck tot de heer Vandebroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het arrest van 23 februari 2005 van het Arbitragehof betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, deze vraag om uitleg betreft een problematiek die in de media al aan bod is gekomen. De minister heeft hierover trouwens al een paar verklaringen afgelegd. Toch lijkt het me opportuun om dit onderwerp in deze commissie te berde te brengen.

Ik zal de problematiek even schetsen. Op 4 april 2003 heeft het Vlaams Parlement het decreet betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen goedgekeurd. Dit belangrijk decreet regelt de implementatie van de Bologna-verklaring en de afstemming van het Vlaams hoger onderwijs op de hervormingen die op verschillende plaatsen in Europa worden doorgevoerd.

Het is uiteraard niet mijn bedoeling alle elementen van dit decreet op te sommen. Het decreet is destijds door heel wat mensen bekritiseerd. Ook

tijdens de bespreking in deze commissie is door een aantal Vlaamse volksvertegenwoordigers kritiek geuit. Op een bepaald ogenblik zijn een aantal mensen zelfs met hun klachten naar het Arbitragehof gestapt. Op 23 februari 2005 heeft het Arbitragehof een arrest gevelde. De meeste klachten zijn onontvankelijk verklaard. Het Arbitragehof heeft eigenlijk slechts één bepaling vernietigd. Deze beslissing heeft uiteraard een aantal repercussies.

Indien een academische bacheloropleiding toegang tot de arbeidsmarkt geeft, is het decreet volgens het Arbitragehof strijdig met de federale wetgeving. We mogen immers niet vergeten dat een aantal aspecten van de onderwijswetgeving nog steeds door het federale niveau worden geregeld. Een van die federale wetten stelt dat een universitaire opleiding minstens 4 jaar moet duren. In het arrest van het Arbitragehof staat hierover het volgende te lezen: 'De gemeenschap kan een dergelijke regeling slechts aannemen indien de door de federale wetgever vastgestelde minimale voorwaarden voor het behalen van universitaire diploma's zijn aangepast'. Ik trek hieruit de conclusie dat we gedeeltelijk afhankelijk zijn van de evoluties van de federale wetgeving.

Mijnheer de minister, u hebt verklaard dat u dit allemaal niet zo erg vindt. Volgens u wordt een diploma al dan niet door de arbeidsmarkt gehonoreerd. Ik kan u hierin gedeeltelijk bijtreden. Mijns inziens, is dit evenwel niet steeds het geval. Indien de overheid vacatures openstelt, stelt ze altijd bepaalde diplomaveristen. Aangezien de federale overheid Nederlandstaligen en Franstaligen kan aanwerven, zou dat een probleem kunnen zijn.

Ik vind het arrest van het Arbitragehof vrij belangrijk. Het gaat me er niet om wie gelijk heeft gekregen. Het Arbitragehof heeft een aantal de-

Van Dijck

cretale bepalingen geïnterpreteerd. Ik vraag me af of die interpretaties in overeenstemming zijn met de doelstellingen die wij steeds voor ogen hebben gehad. Het Arbitragehof interpreteert onder meer de gehele of gedeeltelijke overdracht van bevoegdheden aan de associaties. Deze interpretatie roept bepaalde vragen op.

Mijnheer de minister, welke initiatieven moet u nemen of hebt u al genomen om aan het arrest van het Arbitragehof tegemoet te komen? Hoe ziet u de nog steeds op het federaal niveau gesitueerde bepalingen in de onderwijswetgeving evolueren? Hoe wilt u hiermee omgaan? Ik denk hierbij aan drie zaken. Ten eerste, de bepaling van het begin en het einde van de leerplicht. Dit onderwerp is hier trouwens al meermaals aan bod gekomen. Ten tweede, de minimale voorwaarden voor het uitreiken van diploma's. Deze bepaling vormt de basis van het arrest van het Arbitragehof. Ten derde, de pensioenregeling. Hoe denkt u, vanuit uw bevoegdheden, een evolutie of een wijziging tot stand te brengen?

De voorzitter: Mevrouw Morel heeft het woord.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Mevrouw de voorzitter, de heer Van Dijck vraagt zich af hoe de minister met de federale wetgeving wil omgaan. Ik zou een stapje verder durven gaan. Ik zou de minister willen vragen wat hij van een defederalisering van deze wettelijke bepalingen vindt. Mijnheer de minister, bent u bereid om dit onderwerp met de federale regering te bespreken? Een defederalisering zou ons in staat stellen om dergelijke problemen in de toekomst te vermijden. Dat zou voor iedereen positief zijn.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, hoewel er al publieke verklaringen over zijn afgelegd, lijkt het me nuttig om dit onderwerp hier nog eens ter sprake te brengen. Hoewel de gevolgen van het arrest van 23 februari 2005 eigenlijk vrij beperkt zijn, gaat het hier niet om een onbelangrijke kwestie.

Het arrest vernietigt een woord en een zinsnede uit het decreet, meer bepaald het woord 'hoofd-doelstelling' en de zinsnede 'en als aanvullende

doelstelling het uitstromen naar de arbeidsmarkt'. Deze vernietiging heeft eigenlijk slechts één consequentie. De universiteiten moeten ervoor zorgen dat iedereen die een academische bacheloropleiding heeft doorlopen, ongeacht de studierichting, rechtstreeks naar minstens één masteropleiding kan doorstromen. De universiteiten mogen in een academische bacheloropleiding geen afstudeer-richtingen aanbieden aan studenten die na die bacheloropleiding naar de arbeidsmarkt willen doorstromen. Het gaat er niet om dat die doorstroming absoluut onmogelijk zou zijn. De federale wetgeving inzake de uitreikingsvoorwaarden voor diploma's staat dit aan de universiteiten momenteel niet toe.

Het Arbitragehof bevestigt de volledigheid van de onderwijsbevoegdheden van de gemeenschappen in de ruimste zin van het woord. Er zijn slechts drie uitzonderingen, met name de bepaling van het begin en het einde van de leerplicht, de minimale uitreikingsvoorwaarden voor diploma's en de pensioenregeling.

Volgens het Arbitragehof moeten deze drie uitzonderingen strikt worden geïnterpreteerd. De universiteiten kunnen geen eindexamen uitreiken aan iemand die een opleidingsprogramma van 3 jaar heeft voltooid. Volgens artikel 1bis van de gecoördineerde wetten op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens is de minimaal voorgeschreven studieduur in een dergelijk geval immers 4 jaar.

Gezien de huidige stand van zaken, vindt het Arbitragehof dat de decreetgevende overheid niet kan bepalen dat een academische bacheloropleiding het uitstromen naar de arbeidsmarkt als bijkomende doelstelling heeft. Om dit mogelijk te maken, moet een federale wet de minimale duur van een dergelijke opleiding bepalen. De overheid kan studenten uiteraard niet beletten om na een academische bacheloropleiding te stoppen en zich op de arbeidsmarkt te begeven.

Ik wil samen met de Franse Gemeenschap en de federale overheid een wetsontwerp uitwerken dat de duur van de bachelor- en masteropleidingen bepaalt. Het gaat me niet enkel om het arrest van het Arbitragehof. Volgens mij vloeit uit de Bologna-verklaring voort dat de federale overheid een initiatief moet nemen, al is het maar om de titels van bachelor en master in te schrijven.

Vandenbroucke

De reden waarom de federale overheid nog geen dergelijk initiatief heeft genomen, is vrij eenvoudig. De Vlaamse onderwijswereld heeft zich sterk met de Bologna-verklaring beziggehouden. In Franstalig België is de onderwijswereld daar slechts veel later over beginnen nadenken. Ik denk zelfs dat er in het Franstalig onderwijs aanvankelijk wat weerstand was. Nu de Franstaligen toch op de kar zijn gesprongen, zullen ze deze gelegenheid om de federale wetgeving te wijzigen allicht met beide handen grijpen. In de federale regering zijn zowel Franstaligen als Nederlandstaligen klaar om daaraan te beginnen. Dat is tenminste mijn optimistische inschatting.

Overigens geeft het arrest aan dat de minimumvoorwaarden niet noodzakelijk in een aantal minimumjaren moeten worden uitgedrukt, maar dat een totaal aantal uren of kredietpunten ook een valabele invulling kan zijn.

Welke meerwaarde zit er in het behoud van een aantal onderwijsaangelegenheden – zoals net opgesomd – op federaal niveau? We stellen vast dat op Europees niveau, in het kader van de implementatie van het Bologna- en het Kopenhagenproces, een Europese kwalificatiestructuur of opleidingsstructuur wordt ontwikkeld. De kwalificatiestructuur van elk land of regio zal daarin moeten passen. In die zin biedt een Belgische kwalificatiestructuur geen meerwaarde. Ook voor andere aspecten zien we steeds meer afstemming van het nationale hogeronderwijsbeleid op de Europese ontwikkelingen via de open coördinatiemethode. Ik denk dan aan de benchmarking in het kader van Opleiding en Vorming 2010.

Voorlopig is de Grondwet wat ze is en moeten we binnen de grenzen van het bestaande grondwettelijke kader verder werken en een wettelijke grondslag geven aan de bachelor-masterstructuur zoals afgesproken in de Bolognaverklaring.

Een andere manier om dit probleem op te lossen zou erin bestaan dat artikel 127 van de Grondwet wordt gewijzigd, en de bevoegdheid om de minimale voorwaarden voor de uitreiking van diploma's wordt geschrapt uit de lijst van voorbehouden federale bevoegdheden. Dat moet door de grondwetgever gebeuren. Een grondwetsherziening is echter alleen mogelijk voor artikelen die voor herziening

vatbaar zijn verklaard. In de verklaring tot herziening van de Grondwet is artikel 127 niet opgenomen. Dit betekent dat dergelijke overdracht niet kan worden gerealiseerd tijdens de lopende federale legislatuur, maar ten vroegste tijdens de volgende legislatuur. De Kamer en de Senaat moeten daartoe dus tijdens deze regeerperiode het betrokken artikel voor herziening vatbaar verklaren.

De grondwetsartikelen over de wijze waarop de Grondwet moet worden aangepast, zijn zelf voor herziening vatbaar verklaard. Het is dus niet onmogelijk dat tijdens de lopende federale legislatuur de wijze waarop de Grondwet wordt herzien op zo'n manier wordt aangepast dat een herziening van artikel 127 van de Grondwet op kortere termijn mogelijk wordt. In dat geval kan de globale problematiek van de federale bevoegdheden inzake onderwijs op de onderhandelingstafel komen.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Hoewel u het er in uw antwoord ook over had, wil ik er nogmaals op wijzen dat in de federale wetgeving een anomalie schuilt. Men spreekt daarin over 4 jaar. Als we het hebben over studiepunten, dan zijn 'jaren' minder en minder relevant. We moeten daarmee rekening houden als een wijziging wordt doorgevoerd. Tot slot wil ik erop aandringen om alle mogelijkheden te creëren om op Vlaams niveau onze onderwijsregelgeving zo consequent mogelijk te kunnen uitwerken zonder daarbij te worden gehinderd door een ten dele achterhaalde wetgeving.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de opleiding voor polyvalent verzorgenden

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Helsen tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de opleiding voor polyvalent verzorgenden.

Voorzitter

Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik heb een vraag over de verzorgkundigen en de opleidingscentra voor polyvalent verzorgenden. Het KB van 1978 beschrijft de handelingen van verpleegkundigen. Maar in de praktijk voeren niet alleen verpleegkundigen in de instellingen deze taken uit. Ook verzorgenden doen dat. In het nieuwe KB over verzorgkundigen probeert men het probleem op te lossen door zeer duidelijk te omschrijven welke handelingen die verpleegkundigen uitvoeren ook door verzorgkundigen mogen worden gedaan. Die laatste moeten dat weliswaar onder het toezicht van verpleegkundigen doen.

Momenteel is het niet duidelijk of die regeling ook buiten de residentiële sector en de ziekenhuizen van toepassing is. Het is toch belangrijk te weten of ook de thuiszorg daaronder valt. Mensen die een opleiding voor een tewerkstelling in de thuiszorg volgen, lopen veel stages. Het is belangrijk dat de opleidingscentra precies weten waar ze aan toe zijn. Kan de minister dat met de federale overheid bespreken en daarover duidelijkheid verschaffen?

Een tweede probleem betreft het feit dat duidelijk is omschreven aan welke opleidingsvereisten een zorgkundige moet voldoen. Er zijn op dat vlak overgangmaatregelen getroffen om te kunnen bepalen wie in de toekomst als zorgkundige kan werken. Het probleem bestaat erin dat de opleiding voor polyvalent verzorgenden niet is opgenomen in de lijst van opleidingen die toestaan om in de toekomst als zorgkundige te kunnen werken. Vlaanderen erkent en subsidieert die opleidingscentra. De opleiding bestaat uit een theoretisch en een praktisch gedeelte, maar ook uit 600 stage-uren. Het is belangrijk dat die mensen uitzicht hebben op een job als verzorgende, en niet worden gedegradeerd tot logistieke helpers.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, de opleiding tot polyvalent verzorgende is destijds opgericht in het volwassenonderwijs als een tegenhanger van de opleiding tot verzorgende in het voltijds secundair onder-

wijs. Toen, in 1994, vond immers de samenvoeging plaats van de beroepssecundaire studierichtingen gezins- en sanitaire hulp van de derde graad BSO en kinderverzorging van de derde graad BSO in de nieuwe opleiding verzorging van de derde graad BSO. Twee jaar later werden daar twee specialisatiejaren aan toegevoegd, met name voor de kinderverzorging en de thuis- en bejaardenzorg.

Het dossier van de zorgkundige, een nieuwe functie in de verpleeg- en verzorgingssector, ontstond in de tijd van absolute krapte van verpleegkundigen op de arbeidsmarkt. Die krapte bestaat vandaag trouwens nog. De zorgkundige zou een aantal taken van de verpleegkundige overnemen en zo de werkdruk op de verpleegkundigen helpen verlagen. Deze beroepstitel is opgenomen in artikel 21 van KB nummer 78 betreffende de beroepsuitoefening in de geneeskundige sector. Het is echter tot vandaag niet duidelijk hoe de zorgkundige zich uiteindelijk zal verhouden tot de verpleegkundige enerzijds en tot de verzorgende anderzijds. De vraagsteller zegt zelf dat deze zorgkundigen in feite de huidige verzorgenden zijn. Het is vandaag dan ook niet duidelijk welke opleidingen tot het beroep van zorgkundige leiden. Het onderwijsdepartement heeft toen wel een aantal voorstellen gedaan over onderwijsniveau en studieduur van de overeenkomstige opleiding. Om uiteenlopende redenen heeft de federale overheid de goedkeuringsprocedure van dit dossier tot nader order niet voortgezet of afgerond.

Ik zal mijn federale collega, minister Demotte, bevragen over de actuele stand van zaken. Hoewel de kwalificatievereisten tot het federale bevoegdheidsdomein behoren, zijn de gemeenschappen – die als verantwoordelijken voor het onderwijs instaan voor de toeleiding naar het beroep – rechtstreeks betrokken partij. Ingaand op de gestelde parlementaire vraag zal ik ook informeren naar de plaats van de polyvalent verzorgenden in het voorliggend concept, en naar de strekking ervan. Ik verwacht dat er een regelgeving totstandkomt op basis waarvan kan worden uitgemaakt welke studiebewijzen tot een bepaald beroep in deze sector leiden. We moeten dan bekijken of de polyvalent verzorgende daarin thuishoort.

Op basis van de informatie die minister Demotte me levert zal ik mijn standpunt bepalen en desgevallend initiatieven nemen. Wat de thuiszorg betreft, moet ik u eraan herinneren dat die tot de be-

Vandenbroucke

voegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoort. Vandaag is de politieke verantwoordelijke minister Vervotte. Ik zal ook met haar contact opnemen om uw vraag volledig te kunnen beantwoorden.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Ik dank de minister voor zijn antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Marie-Rose Morel tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de opleiding van islamleerkrachten

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Morel tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de opleiding van islamleerkrachten.

Mevrouw Morel heeft het woord.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, voor mijn vraag ben ik de mosterd gaan halen in Nederland. Dat gebeurt wel meer in deze commissie. Daar werkt men aan een wetsvoorstel waarin de voorwaarden voor het islamonderwijs worden opgesteld. Men wil ervoor zorgen dat in die islamscholen onze waarden aan de kinderen worden doorgegeven. Zo wil men een vlotte integratie in de maatschappij bewerkstelligen.

Bij ons zijn er geen islamscholen. Toch wil ik vragen of het niet verstandig zou zijn om voor onze islamleerkrachten in de gewone scholen een vak aan te bieden waarin de westerse waarden worden onderwezen: de gelijkheid van man en vrouw, de scheiding van kerk en staat, respect tussen gelovigen en niet-gelovigen. Het zou een toegevoegde waarde zijn als de leerkrachten en de leerlingen daarmee zouden worden geconfronteerd. Minister Keulen heeft in dat verband gezegd dat in de mos-

keeën niets mag worden verkondigd wat indruist tegen de maatschappelijke opvattingen, en dat men mensen niet tegen mekaar mag opzetten. Vindt u het een goed idee om in de opleiding voor islamleerkrachten in een vak oriëntatie in de Vlaamse waarden en normen te voorzien?

De voorzitter: Mevrouw Tamsamani heeft het woord.

Mevrouw Anissa Tamsamani: Mevrouw Morel maakt geen onderscheid tussen imams en islamleerkrachten. Bovendien moet ik opmerken dat aan de Erasmushogeschool al islamcursussen worden gedoceerd waarin naast de islam ook andere vakken worden gegeven.

De voorzitter: Mevrouw Morel heeft het woord.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Ik heb mijn vraag gesteld in het verlengde van de discussie die hier enkele weken geleden is gevoerd. Er is een duidelijk onderscheid tussen imams en islamleerkrachten. Ik weet dat u daar gevoelig voor bent, en daarom heb ik dat ook duidelijk gezegd.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, mevrouw Morel kaart in haar vraag twee verschillende zaken aan. Bij wijze van inleidende vergelijking verwijst ze naar de discussie over het islamonderwijs in Nederland. De discussie over de erkenningvoorwaarden van islamscholen daar is echter van een duidelijk andere aard dan deze over de eventuele benoemingsvoorwaarden van een leerkracht islamitische godsdienst in Vlaanderen. De Nederlandse problematiek kent geen equivalent in het Vlaamse onderwijs. De huidige erkenningsprocedure van de Vlaamse leerplannen bevat immers al een toetsing aan een aantal in onze samenleving algemeen erkende waarden en normen. De leerplannen moeten immers voldoen aan de eindtermen waarin maatschappelijke waarden en normen zijn vervat. Als het leerplan van een school er niet aan zou voldoen, kan de school in kwestie niet worden erkend, gefinancierd of gesubsidieerd.

Dat is eigen aan de organisatie van ons onderwijs. Als we het hebben over wat in de scholen gebeurt,

Vandenbroucke

dan hebben we het over het al dan niet respecteren van de eindtermen, en daarin zijn de fundamentele waarden en normen zoals burgerschap en dergelijke opgenomen. We moeten daar de hand aan houden. U kunt erop vertrouwen dat ik dat ook wens te doen.

Het islamonderricht zelf valt onder de bevoegdheid van de Executieve van Moslims van België, die erkend is als hoofd van de eredienst. Zoals voor de overige erkende erediensten geldt, is het hoofd van die eredienst verantwoordelijk voor de methode, de inhoud en de leerplannen van het daaraan verbonden levensbeschouwelijk vak. De overheid kan en mag in het islamonderricht niet ingrijpen, zoals zij dit evenmin doet in de andere levensbeschouwelijke vakken. De inspectie levensbeschouwelijke vakken ziet toe op het levensbeschouwelijk onder-richt.

De leerkrachten islamitische godsdienst die in het onderwijs in Vlaanderen aan de slag zijn, voldoen aan de algemeen geldende decretale aanstellingsvoorwaarden. Ze hebben dus een bekwaamheidsbewijs van pedagogische kennis, hebben kennis van het Nederlands, enzovoort.

Zoals mevrouw Tamsamani al heeft gezegd, richt de Erasmushogeschool sinds het schooljaar 1988-1999 'de opleiding leerkracht islamitische godsdienst' in. Dit project is een onderdeel van de opleiding leraar secundair onderwijs algemene vakken. Het vak islamitische godsdienst kan door de student worden gekozen naast andere algemene vakken zoals aardrijkskunde, informatica, biologie, wiskunde, Nederlands, Frans, Engels, moraalfilosofie, geschiedenis en bureautica. De inschrijvingen verlopen duidelijk in stijgende lijn: in september 2001 telde het eerste jaar tien inschrijvingen, in het academiejaar 2002-2003 waren er veertien inschrijvingen in het eerste jaar en voor het academiejaar 2003-2004 schreven zich een dertigtal nieuwe studenten in.

Aangezien elke Vlaamse onderwijsopleiding onderworpen is aan de regeling inzake de eindtermen is de aanwezigheid van de algemeen aanvaarde maatschappelijke normen en waarden gegarandeerd. Precies omdat we het seculiere karakter van die opleiding willen waarborgen, hecht ik veel be-

lang aan de inbedding in de reguliere lerarenopleiding. Dat doet niets af aan het feit dat het hoofd van de Moslimexecutieve bevoegd is voor het onderricht van het vak.

De voorzitter: Mevrouw Morel heeft het woord.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Ik dank de minister voor zijn antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.47 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

